

PREZYDENT MIASTA PŁOCKA

BRM.0003.41.8.2018.JK
WRM.II.0003.9.2018.RŚ

Płock, dnia 9 lutego 2018 roku

**Pan
Artur Jaroszewski
Przewodniczący
Rady Miasta Płocka**

W nawiązaniu do wniosku o przygotowanie szczegółowego materiału dotyczącego planowanej inwestycji budowy stacji telefonii komórkowej Firmy P4 w Płocku u zbiegu ulic Południowej i Wyszogrodzkiej zgłoszonego przez Radnych Klubu Prawa i Sprawiedliwości w Radzie Miasta Płocka i przyjętego przez Radę Miasta Płocka podczas XLI Sesji Rady Miasta Płocka w dniu 25 stycznia 2018 roku informuję, iż:

Stan faktyczny

1. Postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: budowie stacji bazowej telefonii komórkowej P4 DCS/UMTS PLO3313A, przewidzianej do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym gruntów 1349, przy ulicy Wyszogrodzkiej w Płocku, toczyło się na wniosek Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością P4, z siedzibą w Warszawie przy ul. Taśmowej 7, reprezentowanej przez Panią Patrycję Balcarek, zamieszkałą w Dąbrowie Górniczej przy ul. Topolowej 26/26 z dnia 13 czerwca 2012 roku, uzupełnionym w dniu 13 sierpnia i 5 października 2012 roku oraz zmienionym w dniu 2 listopada 2012 roku.
2. Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej u.p.z.p.) pismem z dnia 29 sierpnia 2012 roku, Wydział Strategii Rozwoju Miasta, Urbanistyki i Architektury, zawiadomił na piśmie strony postępowania administracyjnego, którymi są inwestor, właściciele oraz użytkownicy wieczystości nieruchomości, o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego pod ww. nazwą. Pozostałe strony zawiadomił w drodze obwieszczenia zamieszczonego na stronie internetowej i na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Płocka w dniu 17 września 2012 roku.
3. Na zawiadomienie, strony postępowania pismami skierowanymi do Prezydenta Miasta Płocka w dniu 5 września 2012 roku nie wyraziły zgody na ww. przedsięwzięcie.
4. Pismem z dnia 9 października 2012 roku projekt decyzji został przekazany organom administracji publicznej właściwym miejscowo i rzeczowo w celu zajęcia stanowiska, wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia tego stanowiska w innej formie, którymi byli: zarządca dróg publicznych, w odniesieniu do obszarów przyległych do pasa drogowego, reprezentowanym przez Miejski Zarząd Dróg w Płocku, na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 9 u.p.z.p., Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, na podstawie art. 87 ust. 5 ustawy prawo lotnicze, oraz w celu uzyskania opinii do: Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Wydziału Kształtowania Środowiska UMP.
5. Strony postępowania, pismem skierowanym do Prezydenta Miasta Płocka w dniu 23 października 2012 roku ponownie nie wyraziły zgody na ww. przedsięwzięcie. Na przedmiotowe pismo organ udzielił odpowiedzi w dniu 12 listopada 2012 roku (pismo z dnia 8 listopada 2012 roku, znak WRM-II-RW.6733.2012.MB).
6. W dniu 2 listopada 2012 roku Wnioskodawca zmienił wniosek w zakresie nazwy inwestycji

oraz wysokości masztu co spowodowało konieczność ponownego dokonania uzgodnień zmienionego projektu decyzji - pisma o uzgodnienie z dnia 26 listopada 2012 roku. O ponownym wystąpieniu o uzgodnienie projektu decyzji strony postępowania zostały zawiadomione pismem z dnia 26 listopada 2012 roku. O zmianie wniosku organ zawiadomił również w drodze obwieszczenia zamieszczonego na stronie internetowej i na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Płocka w dniu 27 listopada 2012 roku.

7. W dniu 12 listopada 2012 roku do Prezydenta Miasta Płocka wpłynęło pismo (adresowane do Wojewody Mazowieckiego) stron postępowania, w którym podtrzymują swój protest przeciwko przedmiotowej inwestycji.
8. W dniu 22 listopada 2012 roku do organu wpłynęło pismo Wnioskodawcy z wyjaśnieniami na zapytania przekazane przez organ w piśmie z dnia 8 listopada 2012 roku.
9. W dniu 21 grudnia 2012 roku na podstawie art. 7, art. 9 i art. 10 § 1 ustawy k.p.a do stron postępowania zostało wysłane zawiadomienie o zebranych materiale dowodowym.
10. W dniu 27 grudnia 2012 roku strony postępowania wniosły kolejne pismo – zastrzeżenia do planowanej inwestycji oraz propozycje przeprowadzenia rozprawy administracyjnej na które organ udzielił odpowiedzi w dniu 9 stycznia 2013 roku.
11. W dniu 31 grudnia 2012 roku strony postępowania złożyły pismo z opinią ekspercką opracowaną przez mgr inż. Mariana Kłoszewskiego – jako wyrażenie stanowiska protestującej społeczności przeciwko przedmiotowej inwestycji.
12. W trakcie trwania procedury wpłynęły protesty, które w myśl m.in. art. 77 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego - dalej k.p.a, wymagały rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi.
13. W wyniku spotkania Prezydenta Miasta Płocka z mieszkańcami osiedla w dniu 2 stycznia 2013 roku, które odbyło się na prośbę mieszkańców, organ podjął decyzję o przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej w myśl art. 89 ustawy k.p.a, która po uwzględnieniu terminów o których mowa w art. 90 – 92 ustawy k.p.a. została zaplanowana i odbyła się w dniu 24 stycznia 2013 roku. O terminie rozprawy organ zawiadomił strony postępowania pismem z dnia 2 stycznia 2013 roku, jak również w drodze obwieszczenia zamieszczonego na stronie internetowej i na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Płocka w dniu 2 stycznia 2013 roku. Zgodnie z dołączonym na rozprawie administracyjnej opracowaniem „Sprawozdanie z badań pól elektromagnetycznych przeprowadzonych do celów ochrony środowiska” dla obiektu przedmiotowej stacji bazowej, wykonanego w styczniu 2013 roku przez WaveNet Sp. z o.o. (Laboratorium Badań Pól Elektromagnetycznych) z Pruszkowa wyniki przeprowadzonych badań „świadczą o dotrzymaniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku zróżnicowanym dla miejsc dostępnych dla ludności zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobu sprawdzania dotrzymania tych poziomów”
14. W dniu 4 stycznia 2013 roku do organu wpłynęło pismo z listą poparcia protestu dotyczącego budowy masztu telefonii komórkowej.
15. Odnosząc się do złożonej opinii eksperckiej, opracowanej przez mgr inż. Mariana Kłoszewskiego organ pismami z dnia 7 stycznia 2013 roku wystąpił do Wydziału Ochrony Środowiska, Wydziału Zdrowia i Spraw Społecznych Urzędu Miasta Płocka oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o opinię czy przedmiotowa inwestycja jest zgodna z przepisami prawa w zakresie ochrony zdrowia i środowiska przekazując kserokopie sporządzonej opinii eksperckiej. Pismem z dnia 22 stycznia 2013 roku Wydział Ochrony Środowiska poinformował, iż „Inwestycja, nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie jest dla niej wymagane uzyskiwanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”). Ponadto, „w myśl § 2 pkt. 2 ppkt. 2 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 roku w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia, dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, których równoważna moc promieniowania izotropowo wynosi nie mniej niż 15W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30kHz do 300GHz

istnieje obowiązek zgłoszenia takiej instalacji organowi ochrony środowiska przez operatora. Wynika to z faktu, że instalacja może negatywnie oddziaływać na środowisko. Zgłoszenie następuje przed rozpoczęciem eksploatacji, o czy mówi art. 152 ust 3 prawa ochrony środowiska. Zgodnie z art. 152 ust 4 ww ustawy do rozpoczęcia eksploatacji instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny można przystąpić, jeżeli organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji. Do każdego zgłoszenia operator wybudowanej instalacji dołącza sprawozdanie z badań rozkładu pól elektromagnetycznych przez nią emitowanych (nie wykonuje się badań dla nieistniejących instalacji). (...) Opinia ekspercka opracowana przez mgr inż. Mariana Kłoszewskiego może być traktowana informacyjnie w temacie obecności pól elektromagnetycznych (...)"

Państwowy Wojewódzki Inspektorat Sanitarny pismem 25 stycznia 2013 roku (data wpływu do organu 7 lutego 2013 roku) poinformował, iż „z przedłożonej dokumentacji wynika, że anteny nadawcze, będące emitorem ponadnormatywnych pól elektromagnetycznych, zainstalowane zostaną na projektowanej wieży rurowej, na wysokości ponad 32 metrów nad poziomem terenu. Przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, będą występowały wyłącznie w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi. Otoczenie przedmiotowej inwestycji stanowi wyłącznie niska zabudowa jednorodzinna, zatem stacja bazowa telefonii komórkowej nie będzie stanowiła zagrożenia dla ludzi i zdrowia. Dodatkowo należy podkreślić, że analizowana inwestycja nie należy do katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...)"

16. W dniu 11 stycznia 2013 roku i 28 stycznia 2013 roku do organu wpłynęły pisma z kolejnymi listami poparcia protestu dotyczącego budowy masztu telefonii komórkowej.
17. W dniu 1 lutego 2013 roku do organu administracji publicznej wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora odnoszące się do w/w rozprawy administracyjnej i poprawiające omyłki pisarskie w „Analizie instalacji radiokomunikacyjnej”. Inwestor przedłożył również opracowania „Graficzny model obszaru oddziaływania instalacji radiokomunikacyjnej na środowisko”.
18. W dniu 4 lipca 2013 roku na podstawie art. 7, art. 9 i art. 10 § 1 ustawy k.p.a. do stron postępowania zostało wysłane zawiadomienie o zebranych materiale dowodowym. W związku z awizowaniem pism do Pani Zofii Świerad i Tadeusza Świerad w dniach 9 lipca 2013 roku i 17 lipca 2013 roku termin na awizo i 7 dni na zapoznanie z zebranych materiałem dowodowym w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym upłynął z końcem dnia 30 lipca 2013 roku.
19. W dniu 8 sierpnia 2013 roku Prezydent Miasta Płocka wydał Decyzję Nr 46/PG/2013 odmawiającą ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu gminnym polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej P4 DCS/UMTS PLO3313A, przewidzianej do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym gruntów 1349, przy ulicy Wyszogrodzkiej w Płocku, znak: WRM-II-RW.6733.33.2012.MB. O zebraniu materiału dowodowego i wydaniu decyzji poinformował również w drodze obwieszczenia zamieszczonego na stronie internetowej i na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Płocka w dniu 9 sierpnia 2013 roku.
20. W dniu 28 sierpnia 2013 roku pełnomocnik wnioskodawcy za pośrednictwem Prezydenta Miasta Płocka wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego odwołanie od Decyzji Nr 46/PG/2013 z dnia 8 sierpnia 2013 roku. Organ przekazał przedmiotowe odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku w dniu 10 września 2013 roku.
21. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku decyzją z dnia 8 października 2013 roku (data wpływu do organu 10 października 2013 roku), znak: NR KO-1364/4120/64/13 uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji - „ ... Nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnym. Przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. ... wskazane przez organ I instancji podstawy wydania decyzji odmownej są niewystarczającepowodem uchylenia decyzji odmawiającej ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji jest fakt nieprzeanalizowania przez organ I instancji zgodności lokalizacji inwestycji w zakresie wymagań wynikających z przepisów odrębnych. ... w niniejszym przypadku organ nie wykazał w sposób niebudzący wątpliwości, iż

planowana inwestycja jest niezgodna z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym...”

22. W dniu 13 listopada 2013 roku do organu wpłynęło pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku, znak: Nr-KO-1364/401-132/13 o przekazanie kompletu akt przedmiotowej sprawy w związku z zaskarżeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przez Alfredę Lewandowską, Teresę i Stanisława Świtalskich, Ryszarda Lewandowskiego, Jadwigę i Leona Markowskich, Monikę Jakubowską, Ewę Jabłońską i Zofię i Tadeusza Świerad decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 8 października 2013 roku. Organ przekazał przedmiotowe akta sprawy do samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku w dniu 22 listopada 2013 roku.
23. Postanowieniem z dnia 28 maja 2014 roku organ zawiesił przedmiotowe postępowanie - z dniem 13 listopada 2013 roku, czyli z chwilą przesłania akt postępowania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, gdyż występował istotny związek pomiędzy rozstrzygnięciem skargi stron postępowania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, a rozpatrzeniem sprawy przez tutejszy organ, albowiem uprzednie rozstrzygnięcie tego zagadnienia mogło wpłynąć w znaczącym stopniu na prawa i obowiązki stron postępowania administracyjnego kształtowane ustaleniami decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zawieszenie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego nastąpiło do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie.
24. W dniu 29 października 2014 roku do organu wpłynęło pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku, znak: Nr-KO-402/125/14 o przekazanie postanowienia Prezydenta Miasta Płocka z dnia 28 maja 2014 roku o zawieszeniu postępowania w związku ze złożonym przez pełnomocnika inwestora wnioskiem o stwierdzenie nieważności przedmiotowego postanowienia.
25. W dniu 4 listopada 2014 roku Radca Prawny Paweł Kolczyński - Kancelaria Prawna Meritum (działający w imieniu Pani Moniki Jakubowskiej, Pani Ewy Jabłońskiej, Pana Ryszarda Lewandowskiego, Państwa Jadwigi i Leona Markowskich, Państwa Teresy i Stanisława Świtalskich) wniósł do Prezydenta Miasta Płocka pismo o niepodejmowanie i utrzymanie w mocy postanowienia z dnia 28 maja 2014 roku w przedmiocie zawieszenia postępowania.
26. Pismem z dnia 5 listopada 2014 roku organ ponownie przekazał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego kopię postanowienia z dnia 28 maja 2014 roku poświadczoną za zgodność z oryginałem oraz przekazał kopię pisma Kancelarii Prawnej Meritum Radca Prawny Paweł Kolczyński z dnia 4 listopada 2014 roku.
27. Pismem z dnia 18 listopada 2014 roku (data wpływu do organu 20 listopada 2014 roku) znak: znak KO-1749/4120/93/14 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku zawiadomiło o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Prezydenta Miasta Płocka Nr WRM-II-RW.6733.33.2012.MB z dnia 28 maja 2014 roku.
28. Postanowieniem z 11 grudnia 2014 roku (data wpływu do organu 16 grudnia 2014 roku) pismo: znak KO-1749/4120/93/14 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku odmówiło stwierdzenia nieważności postanowienia Prezydenta Miasta Płocka Nr WRM-II-RW.6733.33.2012.MB z dnia 28 maja 2014 roku.
29. W dniu 15 stycznia 2015 do organu administracji publicznej wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora – wezwanie do podjęcia zawieszonego postanowieniem z dnia 28 maja 2014 roku postępowania.
30. W odpowiedzi na powyższe pismo organ pismem z dnia 23 stycznia 2015 roku poinformował, iż nie dysponuje aktami przedmiotowej sprawy (akta zostały przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku w związku z zaskarżeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 8 października 2013 roku) i z uwagi na ten fakt nie prowadzi postępowania administracyjnego – do czasu otrzymania prawomocnego wyroku i akt sprawy.
31. W dniu 23 stycznia 2015 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku pismem znak KO-1364/4120/64/13 przesłało kserokopię odpisu prawomocnego wyroku Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 października 2014 roku – oddalenie skargi wraz a aktami sprawy „...uchybień organu pierwszej instancji przemawiają za trafnością wydania decyzji kasacyjnej przez organ odwoławczy, a zarzuty podniesione w skargach czynią nieuprawnionymi”... W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa ...”. Tym samym ustała przyczyna zawieszenia przedmiotowego postępowania.

32. Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 roku organ postanowił podjąć zawieszone w dniu 28 maja 2014 roku z urzędu postępowanie.
33. W dniu 14 kwietnia 2015 roku Inwestor wniósł żądanie o zawieszenie z dniem 6 marca 2015 roku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla w/w inwestycji.
34. Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 roku przedmiotowe postępowanie zostało zawieszone (z dniem 6 marca 2015 roku) – zgodnie z wnioskiem Inwestora.
35. W dniu 28 maja 2015 roku Inwestor wniósł żądanie o podjęcie zawieszonego z dniem 6 marca 2015 roku postępowania.
36. Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 roku organ podjął zawieszone na żądanie strony postępowanie.
37. W dniu 17 lipca 2015 roku na podstawie art. 7, art. 9 i art. 10 § 1 ustawy k.p.a do stron postępowania zostało wysłane zawiadomienie o zebranych materiale dowodowym.
38. W dniu 21 sierpnia 2015 roku została wydana Decyzja Nr 41/PG/2015 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu gminnym dla budowy stacji bazowej telefonii komórkowej P4 DCS/UMTS PLO3313A, przewidzianej do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym gruntów 1349, przy ulicy Wyszogrodzkiej w Płocku.
39. Od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego za pośrednictwem Prezydenta Miasta Płocka odwołanie wnieśli: Pani Monika Jakubowska, Pani Ewa Jabłońska, Pan Ryszard Lewandowski, Pani Jadwiga Markowska, Pan Leon Markowski, Pani Teresa Świtalska, Pan Stanisław Świtalski reprezentowani przez radcę prawnego Pawła Kolczyńskiego prowadzącego Kancelarię Prawną „Meritum” w Płocku przy ul. Stary Rynek 6 lok. 107 (odwołanie z dnia 21 września 2015 roku).
40. Samorządowe Kolegium Odwoławcze Decyzją z dnia 29 grudnia 2015 roku, znak KO – 1127-1131/4120/118/15 (data wpływu do organu 5 stycznia 2016 roku) uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji – z uwagi m.in. na brak: nie wyjaśnienia w sposób jasny i konkretny definicji miejsc dostępnych dla ludności; brak współrzędnych lokalizacyjnych inwestycji; brak analizy wpływu na sąsiednie nieruchomości; brak odniesienia do opinii złożonych w trakcie prowadzonego postępowania; kwestia poprawności kwalifikacji przedmiotowej inwestycji czy inwestycja wymaga uzyskania decyzji środowiskowej..
41. W nawiązaniu do Decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 29 grudnia 2015 roku, znak KO – 1127-1131/4120/118/15 w sprawie uchylenia w całości i przekazaniu do ponownego rozpoznania organowi I instancji Decyzji Nr 41/PG/2015 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, organ:
 - pismem w dniu 21 stycznia 2016 roku wystąpił do Wydziału Ochrony Środowiska o zajęcie stanowiska w zakresie podnoszonych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze zarzutów dotyczących uwarunkowań środowiskowych i wpływu inwestycji na środowisko w kontekście obowiązujących przepisów i prowadzonej procedury administracyjnej, zgodnie z posiadanymi kompetencjami. W odpowiedzi (pismo z dnia 4 lutego 2016 roku) Wydział Ochrony Środowiska podtrzymał swoje stanowisko, zawarte we wcześniejszych korespondencjach, że w/w przedsięwzięcie nie zalicza się do przedsięwzięć wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 71). Taki wniosek wysnuto w oparciu o analizę dokumentacji załączonej przez Inwestora. Z podanych informacji wynikało, że anteny zostaną zawieszone na wysokości 32,75 m n.p.m. (środek elektryczny), równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny nie przekroczy 5000 W, a maksymalne pochylenie wiązki to 10 stopni. Wyznaczając odległość miejsc dostępnych dla ludności bierze się pod uwagę kierunek

(azymut) głównej wiązki promieniowania anteny jak i pochylenie tej wiązki. W przedmiotowym przypadku wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania każdej z anten w odległości 150 m od środka elektrycznego nie ma miejsc dostępnych dla ludności.

- organ przeprowadził analizę terenu pod kątem wpływu realizacji przedmiotowego zamierzenia na istniejące zagospodarowanie jak i na możliwość przyszłego zagospodarowania terenów sąsiednich.

Zgodnie z przeprowadzoną analizą: Przedmiotowy obszar należy uznać za obszar w całości zurbanizowany. W nielicznych miejscach występują działki na których możliwe jest uzupełnienie istniejącej zabudowy. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym: sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie wówczas, gdy m.in. co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu. Z przeprowadzonej analizy wysokościowej istniejących budynków wynika, iż wysokość planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – w przypadku wystąpienia o decyzje o warunkach zabudowy w analizowanym obszarze kształtowałyby się w przedziale 8-11 metrów. Z ustaleń analizy wynika więc, że w odległości 150 m od podstawy stacji na kierunkach, gdzie będą skierowane anteny sektorowe planowanej lokalizacji stacji bazowej telefonii komórkowej występują tereny niedostępne dla ludności.

42. O przeprowadzonej analizie i możliwości zapoznania się z zebrany materiał organ zawiadomił strony postępowania zawiadomieniem z dnia 21 kwietnia 2016 roku.
43. Wnioskiem stron - z dnia 22 czerwca 2016 roku (data wpływu do organu 27 czerwca 2016 roku) Kancelaria Prawna Meritum Radca Prawny Paweł Kolczyński, ul. Stary Rynek 6 lok 107 w Płocku, pełnomocnik Pani Moniki Jakubowskiej, Pani Ewy Jabłońskiej, Pana Stanisława Świtalskiego, Pani Teresy Świtalskiej, Pana Leona Markowskiego, Pani Jadwigi Markowskiej, Pana Ryszarda Lewandowskiego, wystąpiła o zawieszenia postępowania dotyczącego przedmiotowej inwestycji z uwagi na śmierć mocodawcy – Ryszarda Hieronima Lewandowskiego. W załączeniu przedłożono odpis skróconego aktu zgonu. Pan Ryszard Hieronim Lewandowski, jako właściciel działki o nr ewidencyjnym gruntów 1351/5, położonej przy ul. Paśniki 2 w Płocku (wg ewidencji gruntów i budynków) był stroną w w/w postępowaniu. W związku z informacją zamieszczoną w odpisie skróconego aktu zgonu, w dniu 13 lipca 2016 roku organ wystąpił do Wydziału Ewidencji i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Płocka z wnioskiem w celu ustalenia adresu i dostarczania korespondencji Pani Alicji Teresy Lewandowskiej – małżonki zmarłego. Informacja ta była niezbędna dla wystąpienia z pismem o ustalenie potencjalnych spadkobierców po zmarłym. Wydział Ewidencji i Spraw Obywatelskich w dniu 14 lipca 2016 roku przekazał informacje o adresie zameldowania Pani Alicji Teresy Lewandowskiej.
44. Postanowieniem z dnia 19 lipca 2016 roku na podstawie art. 97 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego organ zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu ustalenia następców prawnych po zmarłym Ryszardzie Hieronimie Lewandowskim.
45. Pismem z dnia 20 lipca 2016 roku organ wystąpił do Pani Alicji Teresy Lewandowskiej o przekazanie informacji - ustalenie spadkobierców lub potencjalnych spadkobierców po w/w zmarłym z podaniem ich imion, nazwisk oraz adresów zamieszkania lub adresów miejsca pracy. Poinformował również, iż w przypadku nieustalenia w/w informacji zaistnieje potrzeba ustalenia osoby sprawującej zarząd majątkiem masy spadkowej, a w przypadku jej braku zaistnieje potrzeba wyznaczenia kuratora, zgodnie z art. 30 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Pismem z dnia 28 lipca 2016 roku (data wpływu do organu 2 sierpnia 2016 roku) Pani Alicja Teresa Lewandowska poinformowała, iż

spadkobiercami po w/w zmarłym są: Pani Alicja Teresa Lewandowska – żona zmarłego zamieszkała w Płocku oraz Pan Waldemar Lewandowski – syn zmarłego, zamieszkały w Płocku. Poinformowała również, iż postępowanie sądowe w sprawie ustalenia praw do spadku po zmarłym nie zostało wszczęte z powodu braku kontaktu z Panem Waldemarem Lewandowskim – poczta uzyskuje informacje, że pod wskazanym adresem Pan Waldemar Lewandowski nie przebywa.

46. W dniu 8 sierpnia 2016 roku organ wystąpił do Wydziału Ewidencji i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Płocka z wnioskiem w celu ustalenia adresu i dostarczania korespondencji Panu Waldemarowi Lewandowskiemu – synowi zmarłego. Informacja ta była niezbędna w celu dostarczania korespondencji w prowadzonym postępowaniu administracyjnym – Pan Waldemar Lewandowski uzyskał status strony w przedmiotowym postępowaniu. Wydział Ewidencji i Spraw Obywatelskich w dniu 10 sierpnia 2016 roku przekazał informacje o adresie zameldowania Pana Waldemara Lewandowskiego.
47. Postanowieniem z dnia 7 września 2016 roku na podstawie art. 97 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego organ podjął zawieszone postępowanie.
48. w dniu 31 sierpnia 2017 roku została wydana Decyzja Nr 73/PG/2017 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: budowie stacji bazowej telefonii komórkowej P4 DCS/UMTS PLO3313A, przewidzianej do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym gruntów 1349, przy ulicy Wyszogrodzkiej w Płocku.
49. decyzja została wysłana stronom postępowania. Brak odbioru decyzji przez pełnomocnika Pani Moniki Jakubowskiej, Pani Ewy Jabłońskiej, Pani Jadwigi Markowskiej, Pana Leona Markowskiego, Pani Teresy Świtalskiej, Pana Stanisława Świtalskiego - reprezentowani przez radcę prawnego Pawła Kolczyńskiego prowadzącego Kancelarię Prawną „Meritum” w Płocku przy ul. Stary Rynek 6 lok. 107.
50. w dniu 3 stycznia 2018 roku Pani Teresa Świtalska (strona postępowania) sporządziła fotokopie z akt sprawy od daty 4 listopada 2014 roku.
51. w dniu 22 stycznia 2018 roku wpłynął wniosek Państwa Teresy i Stanisława Świtalskich o wznowienie postępowania: na podstawie art. 145 § 1 pkt. 1, pkt. 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego; ewentualne wznowienie postępowania z urzędu – art. 147 kodeksu postępowania administracyjnego; wstrzymanie wykonania przedmiotowej decyzji – art. 152 § 1 i art. 154 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.
53. w trakcie spotkania w dniu 24 stycznia 2018 roku (spotkanie z mediami w sprawie budowy masztu telefonii komórkowej) Kierownik Referatu Urbanistyki przekazał Pani Teresie Świtalskiej informację, iż z uwagi na nie przekazywanie informacji stronom przez ich pełnomocnika (o czym strony poinformowały w piśmie z dnia 22 stycznia 2018 roku) strony winny zająć pisemne stanowisko o „dalszym” kontynuowaniu udzielonego pełnomocnictwa, w związku z ustaleniem kręgu stron postępowania dla umożliwienia wznowienia postępowania.
54. w dniach 26 i 29 stycznia 2018 roku do organu wpłynęły pisma z informacją o wycofaniu upoważnienia dla Pana Pawła Kolczyńskiego prowadzącego Kancelarię Prawną „Meritum” w Płocku przy ul. Stary Rynek 6 lok. 107 do reprezentowania w przedmiotowej sprawie. Pisma nie spełniają wymogów formalnych: pismo Państwa Jadwigi i Leona Markowskich zostało podpisane tylko przez jedną z osób, pismo Państwa Teresy i Stanisława Świtalskich – brak podpisu, pismo Pani Ewy Jabłońskiej zostało podpisane przez Panią Monikę Jakubowską.
55. organ pismem z dnia 31 stycznia 2018 roku wystąpił do stron, które były reprezentowane przez Pana Pawła Kolczyńskiego prowadzącego Kancelarię Prawną „Meritum” w Płocku przy ul. Stary Rynek 6 lok. 107 o zajęcie w terminie 14 dni od doręczenia pisma stanowiska czy udzielone pełnomocnictwo jest nadal aktualne. Przedmiotowe pismo (zgodnie ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru) zostało odebrane w dniu 5 lutego 2018 roku. Do dnia 9 lutego 2018 roku strony nie zajęły stanowiska w przedmiotowej sprawie.
56. po uzupełnieniu materiału organ wznowi przedmiotowe postępowanie i podda ocenie

złożony przez wnioskujących materiał, załączonych dokumentów opracowanych przez Pana Mariana Kłoszewskiego ze Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom, w tym w zakresie „zsumowania mocy anten” w odniesieniu do „rozbieżnych stanowisk” zawartych w wyrokach Sądów Administracyjnych” - patrz wyrok II OSK 1448/15 - Wyrok NSA z 2017-02-17 Sąd I instancji w sposób jednoznaczny wskazał, że „moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny”. Sąd ten wskazał również na przepisy, w oparciu o które dokonał takiej konstatacji. Argumentacja skarżącego kasacyjnie w tym zakresie nie uwzględnia wykładni przepisów rozporządzenia z 9 listopada 2010 r. i bazuje na przekonaniu, że dokonując kwalifikacji inwestycji organy winny wziąć pod uwagę wpływ całego przedsięwzięcia, czyli wszystkich wchodzących w jego skład urządzeń, a nie pojedynczych anten. Zauważyć należy, iż w rozporządzeniu z 9 listopada 2010 r. prawodawca doprecyzował wcześniej obowiązujące przepisy rozporządzenia z 9 listopada 2004r., które w tym zakresie wzbudzały wątpliwości i w § 2 ust. 1 pkt. 7 in fine oraz w § 3 ust. 1 pkt. 8 in fine przesądził, że „równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna”. Powyższe przepisy nie budzą wątpliwości i wskazują, że prawodawca podkreślił możliwość wyznaczania równoważnej mocy promieniowanej izotropowo odnoszącej się do każdej pojedynczej anteny. Nie ma racji skarżący kasacyjnie, który domniemywa obowiązek sumowania oddziaływania poszczególnych anten w oparciu o przepis § 3 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia z 9 listopada 2010r. Zgodnie z tym przepisem „do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1”. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego przepisu tego nie stosuje się do inwestycji związanej z budową stacji bazowej telefonii komórkowej, albowiem wykluczają to cytowane już § 2 ust. 1 pkt. 7 oraz w § 3 ust. 1 pkt. 8. Co więcej § 3 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia z 9 listopada 2010r. nie mógłby znaleźć zastosowania do stacji bazowych telefonii komórkowej, nawet gdyby w rozporządzeniu nie zawarto omawianych wyżej końcowych zdań w § 2 ust. 1 pkt. 7 i § 3 ust. 1 pkt. 8. Z logicznego punktu widzenia nie sposób bowiem wyobrazić sobie w jaki sposób mogłoby dojść do kumulacji parametru określonego wyłącznie dla „pojedynczej anteny” i określonego jako odległość od jej środka mierzoną w osi głównej tej właśnie anteny. Parametru takiego nie da się po prostu sumować. Na marginesie należy zauważyć, że w piśmiennictwie podkreśla się brak możliwości obliczenia kumulacji oddziaływania poszczególnych anten wchodzących w skład stacji bazowej telefonii komórkowej. (por. Jan Szuma, „Stacje bazowe telefonii komórkowej jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko”, Przegląd Prawa Ochrony Środowiska 1/2011, s. 62-63).

Ponadto informuję, iż:

Zgodnie z art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2017 roku, poz. 2062 ze zmianami) w przypadku braku planu miejscowego lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej innej niż infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566).

Zgodnie z art. 46 ust. 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej „planem miejscowym”, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

2. Jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne

z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Ponadto zgodnie z art. 48 wyżej wymienionej ustawy *Przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz Prezes UKE mogą zaskarżyć, w zakresie telekomunikacji, uchwałę w sprawie uchwalenia planu miejscowego.*

Na przedmiotowym terenie brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U z 2017 roku poz. 1073):

1. W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27.

3. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.

Ostatnia analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta Płocka została wykonana w 2014 roku - Zarządzenie Nr 4788/2014 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 12 sierpnia 2014 roku w sprawie: „Analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka w latach 2010 – 2013” Następnie dokument został przyjęty Uchwałą Nr 860/L/2014 Rady Miasta Płocka z dnia 26 sierpnia 2014 roku w sprawie: oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W ramach opracowania przeprowadzona została analiza ruchu inwestycyjnego na obszarach nie objętych miejscowymi planami, mająca na celu wskazanie potencjalnych terenów, dla których zachodzą przesłanki do objęcia ich ustaleniami planów miejscowych, analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym zachodzących w latach 2010-2013 w Płocku, uwzględniająca:

- badanie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- tereny nie objęte planami w kontekście: wydanych decyzji o warunkach zabudowy i ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz wydanych decyzji o pozwoleniu na budowę w latach 2010-2013
- tereny objęte planami w kontekście: wydanych pozwoleń na budowę w latach 2010-2013,
- wnioski o sporządzenie lub zmianę miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (złożone w okresie styczeń 2010 – czerwiec 2014),
- indywidualne uwarunkowania i cechy terenu.

W bieżącym roku zostanie wykonana „Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka w latach 2014 – 2017”, w której między innymi zostaną poddane ocenie wnioski o przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego złożone w latach 2014-2017.

Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana, w przypadku braku planu miejscowego, w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, zgodnie z art. 50 u.p.z.p.

Nadto organ administracji publicznej dokonuje analizy, na podstawie art. 53 ust. 3 u.p.z.p.:

- warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych,
- stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji.

Wobec powyższego stwierdzono, iż w myśl art. 2 pkt 5 u.p.z.p. przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami. Konkretnie cele zostały wyliczone w kolejnych punktach art. 6, ze wskazaniem, że także w ustawach odrębnych może nastąpić określenie innych celów publicznych. I tak, zgodnie z pkt 1 tego artykułu, celami publicznymi w rozumieniu ustawy jest wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji. Zgodnie z art. 4 pkt 18 ww. ustawy pod pojęciem łączności publicznej należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego. Zastosowanie zasad i trybu przewidzianego dla lokalizacji inwestycji celu publicznego zależy więc od tego, czy zamierzenia inwestycyjne, wymagające uzyskania stosownej decyzji, posiadają "pierwiastek publiczny", przy czym nie ma znaczenia, kto ten cel realizuje i kto jest jego inwestorem - Skarb Państwa, samorząd terytorialny czy inna osoba prawna. Skoro art. 6 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie precyzuje, o jaki rodzaj łączności publicznej chodzi, należy posłużyć się definicjami zawartymi w ustawie - Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne, publiczna sieć telekomunikacyjna to sieć telekomunikacyjna wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zaś publicznie dostępna usługa telefoniczna to usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników, w celu inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio połączeń krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym i międzynarodowym planie numeracji telefonicznej (...) - art. 2 pkt 30; publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna - usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników; art. 2 pkt 31 cyt. ustawy. Z kolei publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna to usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników - art. 2 pkt 31 ww. ustawy. W sposób uprawniony można przyjąć, że w pojęciu "łączności publicznej" mieści się także budowa i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia.

Stąd też w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntował się pogląd, zgodne z którym stacja bazowa telefonii komórkowej jest urządzeniem, które stanowi element niezbędny dla funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, bezpośrednio związanym ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych. Skoro jest to zamierzenie inwestycyjne w sieci telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępnych dla ogółu użytkowników, to posiada ono status urządzenia łączności publicznej w rozumieniu art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami i tym samym jest inwestycją celu publicznego, o której mowa w art. 2 pkt 5 tej ustawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 maja 2006 r., sygn. II OSK 811/06; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 maja 2006 r., sygn. II OSK 811/06z 2 czerwca 2009 r., sygn. II OSK 879/08; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt II OSK 1829/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt II SA/Po 975/14).

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego polega na określeniu sytuacji prawnej obszaru pozbawionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Określa podstawowe parametry dotyczące zmiany zagospodarowania terenu, które podlegają dalszym szczegółowym ustaleniom w postępowaniu poprzedzającym wydanie pozwolenia na budowę, unormowanym w przepisach Prawa budowlanego oraz przepisach ustaw odrębnych i aktach

wykonawczych. Nie jest też aktem upoważniającym do podjęcia i realizacji inwestycji. Wprawdzie oczywistym wydaje się, że na każdym z tych etapów organ prowadzący postępowanie jest prawnie zobligowany do zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, to jednak wspomniana ochrona powinna mieć miejsce w granicach przysługujących temu organowi kompetencji. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że ochrona interesów osób trzecich w postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego może następować tylko w takim zakresie, w jakim nie jest objęta przepisami Prawa budowlanego. Organ wydający taką decyzję nie może wkraczać w kognicję organów administracji architektoniczno – budowlanej. Z tego względu ochrona interesów osób trzecich na etapie określenia warunków i szczegółowych zasad zagospodarowania oraz jego zabudowy nie może być zapewniona całościowo i przejmować działań właściwych ochronie interesów osób trzecich na etapie pozwolenia na budowę, wobec czego nie może być tak konkretna i szczegółowo określona jak w pozwoleniu na budowę (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012r. II OSK 1212/11 i podane tam orzecznictwo opubl. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) - II SA/Lu 25/15 - Wyrok WSA w Lublinie

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego służy określeniu sytuacji prawnej obszaru pozbawionego planu miejscowego (art. 50 ww. ustawy). Zgodnie z regulacją ustawową decyzję tę wydaje się na wniosek zainteresowanego – inwestora (art. 52 ust. 1 ustawy). Organ jest związany wnioskiem i nie może tego wniosku interpretować zawężająco, czy też zmieniać np. w zakresie lokalizacji danej inwestycji. Zawsze też dla odmowy wydania takiej decyzji wymagane jest wskazanie przepisu prawa powszechnie obowiązującego, którego naruszenie uzasadniałoby taką odmowę. Nie można bowiem odmówić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, jeśli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi (art. 56 ustawy). Jeśli zatem regulacje prawne przewidują wydawanie w określonych przypadkach decyzji co do ustalenia zasad i warunków zagospodarowania i zabudowy terenu, to zainteresowany w razie spełnienia ustawowych przesłanek ma prawo skutecznie domagać się wydania decyzji o określonej treści. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego stanowi bowiem typowy przykład aktów związanych, czyli takich, w których organ bada dany stan faktyczny pod kątem zgodności z przepisami prawa. Decyzja taka nie ma charakteru uznaniowego. Wnioskujący ma ją otrzymać, jeśli tylko jest ona zgodna z obowiązującym prawem - II OSK 1577/15 - Wyrok NSA.

Na etapie prowadzonego postępowania trwały rozmowy z wnioskodawcą o innych lokalizacjach realizacji inwestycji, w tym inwestor prowadził rozmowy z Parafią Św. Józefa w Płocku przy ul. Górnej 1. Strony nie doszły jednak do porozumienia, w sprawie możliwości lokalizacji anten telefonii komórkowej na budynku kościoła.

Po przeanalizowaniu materiału dotyczącego przedmiotowego postępowania pragnę zapewnić, że decyzja kończąca przedmiotowe postępowanie (wznowieniowe) będzie wydana na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa.

Otrzymują:

1. Pan Artur Jaroszewski
Przewodniczący Rady Miasta Płocka
za pośrednictwem Biura Obsługi Rady Miasta
2. Biuro Obsługi Rady Miasta w/m
3. WRM.II a/a

